

mindste Tvivl om, at de i Virkeligheden ere fulgtes ad berop, og at Valgbestirelsens samtlige Medlemmer have haft god Vejlig-
hed til at paahøre en saadan Udtalelse, hvis den var falden fra Borgmesteren. Det er ikke blot de her nævnte Vidner, men ogsaa Valgbestirelsens Medlemmer Poul Langballe, Rasmus B. Rasmussen af Staarup Storgaard, der forklare, at samtlige Valgbestirelsens Medlemmer vare til Stede paa Valgtribunen, forinden nogen Henvendelse skete, og at Valgbestirelsen kom samlet op paa Tribunen. Paa samme Maade forklarer Anton Damm, idet han lægger til, at i hvert Fald kom han ganske fort efter Borgmesteren. Thomas Jensen forklarer ligeledes, at han kom straks efter Borgmesteren og Gaardejer Christen Sørensen af Erstholt er, som allerede fremhævet i Mindretallets Betænkning, fulgt op paa Tribunen med Borgmesteren. Saaledes forholder det sig i Virkeligheden ogsaa for den væsentlige Del af Stemmelisteførerne: kun skal jeg villig erkende, at der er et Par Stykker, som have taget sig det noget mageligt og utvivlsomt ere komne sidst berop, men ogsaa blandt Stemmelisteførerne er der dem, der forklare, at en kom samtidig med Valgbestirelsen, en anden kom næsten samtidig med Borgmesteren og flere af dem forklare, at Grunden til, at de ikke kom alle paa en Gang, var, at de skulde igennem en stærk Trængsel, gennem hvilken de skulde bane sig Vej. Jeg tror derfor, at jeg med fuld Søjle kan paasta, at saadanne Eksempler paa Ukorrekthed, som den ærede Ordfører fremhævede skulde foreligge i Mindretallets Fremstilling, ikke er rigtig. Jeg har ikke haft Vejlig-
hed til at undersøge nærmere, hvorledes det forholder sig med den Forstel, der skulde være paa Udtrykket i de tre indsendte Adresser, som den ærede Ordfører talde dem, men som i Virkeligheden ere Erklæringer, afgivne af Bølgere, der have været til Stede, om, hvad der efter deres Rensdtab passerede ved Valget. Kun i den ene af dem bruges Udtrykket, at det er umuligt, at der kan være givet en saadan Frist, medens de andre Erklæringer udtale sig i mere forsigtige og forbeholdne Udtryk. Det forekommer imidlertid mig ikke at have nogen som helst Betydning for selve Sagens Afgørelse, om det ene eller andet Ord er brugt i disse Erklæringer. Den ærede Ordfører spurgte, hvorledes det kunde falde Mindretallet ind at fremhæve i sin Betænkning det mærkelige i, at der hverken i den faldne Kandidat, Jens Sørensen, eller i Redaktør Højmarks Klager nævnes noget om, at der var givet en Frist. Man ved intet i saa Henseende,

sagde den ærede Ordfører. Disse Mænd have mærkværdig nok ikke været i Forhør, og man ved derfor ikke noget om, hvad de vide eller ikke vide i saa Henseende. Det er ganske rigtigt, at disse Mænd mærkværdigvis ikke have været i Forhør. Det vilde, ogsaa efter Mindretallets Formening, have en væsentlig Interesse at høre disse Mænds Forklaring, da de utvivlsomt begge to — for Valgkandidatens Vedkommende ved man det ganske sikkert — have været til Stede paa Valgtribunen ved Afstemningens Afslutning, men Mindretallet har simpelthen sluttet sig til, hvad det har anført i saa Henseende, derfra, at have disse Mænd ikke tilbageholdt saa uvæsentlige og betydningløse Klager, som dem, de have sendt ind til Tinget, vilde de ganske sikkert heller ikke have undlagt at klage over et saa væsentligt Punkt som dette var, at der var givet en Frist, hvis de i Virkeligheden med Søjle paa dette Punkt havde noget at klage over. Jeg tror derfor, man maa være besøjet til at fremhæve, at disse Mænd, som utvivlsomt maa formodes at vide god Betsed med, hvad der er passeret ved Valget, meget godt have vidst, at der i Virkeligheden ikke var Søjle til at rejse en saadan Klage. Derfor have de selvfølgelig heller ikke kunnet fremsætte Klagen i eget Navn; men da denne uetterrettelige Notits i „Hørjens Avis“ af 8de Maj om, at der ved Valget skulde være givet en Times Frist, var kommen i Bladene, fik de sammenfaldt en Del Føll rundt om fra og fik dem spurgt, om de skulde have hørt, at der var givet en saadan Frist. Da saa de to Vidner, Rasmus Rasmussen af Hvolbæk og Lømrer Søren Overgaard, meldte sig som dem, der havde paahørt en saadan Udtalelse, indsendte man Klagen, der, som det ærede Medlem for Stubbeboing (M. S. Larsen) allerede før fremhævede, ikke gik ud paa, at der var givet en Frist, og heller ikke blev udsendt af disse to Mænd som noget, hvorover de selv klagede. Klagen blev derimod indsendt af Hr. Redaktør Højmark og gik ud paa, at efter nogle Mænds Udsagn — som det senere her er ophjst var det disse to Mænds Udsagn — skal Borgmesteren have givet en Frist for Valghandlingens Slutning eller Tilendbringelse, men den gik altsaa ikke ud paa, at der i Virkeligheden var sket noget saadant. Jeg anser det ikke for heldigt for Øjeblikket at komme udførlig ind paa den ærede Ordførers Udtalelser om den tidligere Praksis her i Tinget; jeg skal kun i saa Henseende henvise til Dplysninger, som i saa Henseende foreligge i et Par enkelte Valgspørgsmaal; jeg skal begynde med at fremhæve en Ud-